
ПАМ'ЯТІ

ВІКМАН ЯН ЕДУАРДОВИЧ (1958–2018)

Ян Едуардович Вікман народився в Харкові 31 жовтня 1958 року. Згодом його родина переселилася до Запоріжжя, де він навчався у середній школі, яку закінчив із золотою медаллю. Юнака з дитинства приваблювала медицина, і він вступив до Запорізького державного медичного інституту. Допитливий, сумлінний студент досяг найвищих успіхів у навчанні і, завершивши його 1981 р., отримав диплом за спеціальністю «Лікарська справа» з відзнакою. Тоді ж, поєднуючи навчання з практикою, освоював клінічну ординатуру за спеціальністю «Променева терапія, променева діагностика» у Харківському НДІ медичної радіології (тепер ДУ «Інститут медичної радіології ім. С. П. Григор'єва НАМН України»).

Відтоді Я. Е. Вікман почав ретельно опановувати фах рентгенолога і радіолога та захопився вивченням

нових напрямків діагностики — радіонуклідної, а пізніше ультразвукової. Спершу отримав посаду молодшого, потім старшого наукового співробітника. В колективі до молодого науковця ставилися не лише із зацікавленістю, але і з повагою, адже підхід до будь-якої справи в нього завжди був обґрунтований, серйозний. Він спостерігає за пацієнтами, проводить дослідження і на їх основі пише статті, збирає матеріали для дисертації. Втім, перебудова порушила накреслені плани, інститут довелося полишити. Кілька років поспіль Ян Едуардович працював у інших лікувальних закладах: був заступником головного лікаря обласної клінічної лікарні м. Краснодар, лікарем-радіологом у Харківській обласній клінічній лікарні. Та науковий пошук не припиняв. Нарешті у 1989 р. Я. Е. Вікман захистив кандидатську дисертацію на тему «Комплексна радіонуклідна діагностика віддалених метастазів раку щитоподібної залози».

У 1991 р. Ян Едуардович знову повертається до нашого інституту вже провідним науковим співробітником. На початку 90-х років він працює ультразвуковим діагностом і продовжує численні дослідження у напрямку ранньої діагностики раку, який все більше поширюється серед населення. Це знаходить відображення в його статтях, що він публікує у профільних наукових журналах. У 1992 р. Я. Е. Вікмана запрошують на посаду асистента кафедри радіології та радіаційної медицини Харківського державного медичного інституту. Так починається новий цікавий і тривалий етап творчого життя цього непересічного науковця. За рік був заснований і почав видаватися Інститутом медрадіології «Український радіологічний журнал». Розділи з радіонуклідної та ультразвукової діагностики очолив Ян Едуардович і відповідав за публікації з цих напрямків майже 25 років. Слід зазначити, що й будь-які статті, тези конференцій, з'їзрів ніколи не були поза його увагою, редакція завжди відчувала від нього конкретну допомогу як вдумливого рецензента, уважного до авторів.

Тим часом майже в кожному номері «УРЖ» публікувалися його праці (близько 130), які відповідали нагальним потребам часу. В його статтях

висвітлювалися не лише питання ранньої діагностики онкологічних захворювань, якісної оцінки інформативності різних, зокрема магнітно-резонансних, доплерівських, методів дослідження, підсумки моніторингу хворих на рак щитоподібної залози, грудної залози та багато інших, але й проблеми навчання студентів стосовно ядерної медицини. Понад 22 роки Ян Едуардович був доцентом кафедри радіології і радіаційної медицини і, безперечно, зробив свій вагомий

вклад у виховання сучасного покоління радіологів, лікарів професії, що рік від року стрімко розвивалася і нині вийшла на новий сучасний рівень. Проте передусім він був членом колективу нашого інституту, висококваліфікованим лікарем, якому завдячують тисячі пацієнтів.

21 червня цього року Я. Е. Вікман пішов із життя, та про нього не забудуть.

*Колектив ДУ «Інститут медичної радіології
ім. С. П. Григор'єва НАМН України»*

*Колектив кафедри радіології та радіаційної медицини
Харківського національного медичного університету*

*Колектив редакції
«Українського радіологічного журналу»*